

EESTI VABARIIGI

JA

BOTSWANA VABARIIGI

VAHELINE

TULUMAKSUDEGA TOPELTMAKSUSTAMISE VÄLTIMISE

NING

MAKSUDEST HOIDUMISE JA MAKSUPETTUSTE TÕKESTAMISE LEPING

Preambul

Eesti Vabariik ja Botswana Vabariik,

soovides edasi arendada majandussuhteid ja edendada maksukoostööd;

kavatsedes sõlmida tulumaksudega topeltmaksustamise vältimise lepingu, ilma et see tooks kaasa võimalusi tulu maksustamata jätmiseks või maksusumma vähendamiseks maksupettuste või maksudest hoidumise kaudu (sealhulgas maksulepingu kuritarvitustega, mille eesmärk on kolmandate jurisdiktsioonide residentidele selles lepingus sätestatud soodustuste võimaldamine),

on kokku leppinud järgmises.

Artikkel 1

LEPINGU SUBJEKT

1. Lepingut kohaldatakse isikule, kes on ühe või mõlema lepinguosalise riigi resident.

Artikkel 2

LEPINGU ESE

1. Lepingut kohaldatakse lepinguosalise riigi või selle kohaliku omavalitsuse üksuse kehtestatud tulumaksudele, sõltumata nende kogumise viisist.
2. Tulumaksuna käsitatakse tulult või selle osalt, sealhulgas vallas- või kinnisvara võõrandamisest saadud kasult võetavat maksu.
3. Maksud, millele lepingut eelkõige kohaldatakse, on:
 - a) Eestis tulumaks
(edaspidi *Eesti maks*),
 - b) Botswanas:
 - i) tulumaks ja
 - ii) tulumaksuseaduse alusel vara võõrandamisest saadud kasult võetav maks
(edaspidi *Botswana maks*).
4. Lepingu ükski säte ei piira kummagi lepinguosalise riigi õigust maksustada kaevandusettevõtja kasumit kehtiva määraga, mis erineb muude ettevõtjate kasumilt võetava maksu määra. *Kaevandusettevõtja* tähendab ettevõtjat, mis tegutseb kaevandusvaldkonnas.
5. Lepingut kohaldatakse ka samasele või sama laadi maksule, mille kumbki lepinguosaline riik kehtestab olemasoleva maksu asemele või sellele lisaks pärast lepingu allakirjutamise kuupäeva. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud teevad teineteisele teatavaks asjaomaste maksuseaduste iga tähtsa muudatuse.

Artikkel 3 PÕHIMÕISTED

1. Kui kontekst ei nõua teisiti, kasutatakse lepingus järgmisi mõisteid:

- a) *Eesti* tähendab Eesti Vabariiki ja geograafilises mõttes Eesti territooriumi ning Eesti territoriaalvetega külgnevaid alasid, kus Eesti võib oma seaduste kohaselt ja kooskõlas rahvusvahelise õigusega teostada oma õigusi merepõhjale ja maapõuele ning seal leiduvatele loodusvaradele;
- b) *Botswana* tähendab Botswana Vabariiki, sealhulgas selle territoriaalvett ja õhuruumi;
- c) *lepinguosaline riik* ja *teine lepinguosaline riik* on kontekstist olenevalt kas Eesti või Botswana;
- d) *isik* hõlmab füüsilist isikut, pärandvara, usaldushaldust, äriühingut ja muud isikute ühendust;
- e) *äriühing* on juriidiline isik või muu üksus, mida maksustatakse kui juriidilist isikut;
- f) *ettevõtja* mõistet kohaldatakse mis tahes äritegevuse suhtes;
- g) *lepinguosalise riigi ettevõtja* ja *teise lepinguosalise riigi ettevõtja* tähendab kontekstist olenevalt kas ühe või teise lepinguosalise riigi residendi ettevõtlust;
- h) *rahvusvaheline vedu* on mere- või õhuvedu, välja arvatud juhul, kui laeva või õhusõidukit käitatakse ainult ühe lepinguosalise riigi eri kohtade vahel ja laeva või õhusõidukit käitav ettevõtja ei ole selle lepinguosalise riigi ettevõtja;
- i) *äritegevus* hõlmab kutsetegevust ja muud ettevõtlust;
- j) *pädev ametiisik* on:
 - i) Eestis rahandusminister või tema volitatud esindaja;
 - ii) Botswanas minister, kes vastutab rahanduse eest ja keda esindab Botswana Ühtse Maksuameti peavolinik või peavoliniku volitatud esindaja;
- k) *kodanik* on:
 - i) lepinguosalise riigi kodakondsusega füüsiline isik; ja
 - ii) juriidiline isik või isikute ühendus, mis on asutatud selles lepinguosalisel riigis kehtivate seaduste alusel.

2. Kui lepinguosaline riik kasutab lepingut kohaldades selles määratlemata mõistet ja kui kontekstist ei tulene teisiti või kui pädevad ametiisikud ei ole artikli 24 kohaselt kokku leppinud mõiste teistsuguses tähenduses, lähtub ta lepingus käsitletud maksudega seotud mõistet tõlgendades selle lepinguosalise riigi seadustes sellel ajal kasutatud määratlusest; maksuseadustes määratletud mõisted on ülimuslikud selle riigi teistes seadustes määratletud mõistete suhtes.

Artikkel 4 RESIDENT

1. *Lepinguosalise riigi resident* tähendab lepingus isikut, kes on selle lepinguosalise riigi seaduste alusel maksukohustuslane oma elu- või asukoha, asutamise koha, juhtkonna asukoha või muu sellise kriteeriumi järgi; termin hõlmab ka lepinguosalist riiki või selle kohaliku omavalitsuse üksust ning selles lepinguosalises riigis asutatud investeerimisfondi. Termin ei hõlma isikut, kes on selle lepinguosalise riigi maksukohustuslane üksnes seetõttu, et tema tuluallikas asub selles lepinguosalises riigis.

2. Kui lõike 1 kohaselt on füüsiline isik mõlema lepinguosalise riigi resident, määratakse tema staatus järgmiselt:

- a) ta on ainult selle riigi resident, kus tal on kodu; kui tal on kodu mõlemas riigis, siis on ta üksnes selle riigi resident, millega tal on tihedamad isiklikud ja majanduslikud sidemed (eluliste huvide keskus);
- b) kui eluliste huvide keskust ei ole võimalik kindlaks määrata või tal ei ole kodu kummaski riigis, siis on ta selle riigi resident, kus ta tavaliselt viibib;
- c) kui isik viibib tavaliselt mõlemas riigis või kui ta ei viibi tavaliselt kummaski neist, siis on ta selle riigi resident, mille kodanik ta on;
- d) kui isik on mõlema riigi kodanik või kui ta ei ole kummagi riigi kodanik, lahendatakse küsimus lepinguosaliste riikide pädevate ametiisikute kokkuleppel.

3. Kui isik on lõike 1 kohaselt mõlema lepinguosalise riigi resident, siis lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud püüavad kokkuleppe teel kindlaks määrata, millise lepinguosalise riigi residendina isikut selle lepingu tähenduses käsitatakse, arvestades isiku kõrgeima juhtimisorgani asukohta, asutamise või muul moel moodustamise kohta või muud asjaomast tegurit. Kui kokkuleppele ei jõuta, ei anta sellele isikule lepingus ettenähtud maksusoodustusi ega -vabastusi, välja arvatud ulatuses ja viisil, milles lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud võivad kokku leppida.

Artikkel 5 PÜSIV TEGEVUSKOHT

1. Selles lepingus tähendab *püsiv tegevuskoht* äritegevuse kindlat kohta, mille kaudu täielikult või osaliselt toimub ettevõtja äritegevus.

2. Püsivaks tegevuskohaks peetakse esmajoones:

- a) juhtkonna asukohta;
- b) filiaali;
- c) kontorit;
- d) tehasi;
- e) töökoda ja
- f) kaevandust, nafta- või gaasipuurauku, karjääri või mõnda teist loodusvarade kaevandamise või kasutuselevõtu kohta.

3. Termin *püsiv tegevuskoht* hõlmab samuti:

- a) ehitusplatsi, ehitus-, montaaži- või seadmestamistööd või nende üle teostatavat järelevalvet üksnes juhul, kui platsil tegutsetakse, selliseid töid tehakse või nende järele valvatakse üle 12 kuu kaheteistkümnekuulise ajavahemiku jooksul;
- b) lepinguosalise riigi ettevõtja teenuste osutamist teises lepinguosalises riigis, sealhulgas nõustamis- või juhtimisteenuste osutamist, kui selline tegevus kestab (sama või seotud projekti raames) teises lepinguosalises riigis kokku üle 183 päeva kaheteistkümnekuulise ajavahemiku jooksul.

4. Selle artikli eelmistest lõigetest olenemata ei peeta püsivaks tegevuskohaks:

- a) ehitise kasutamist üksnes ettevõtjale kuuluva kauba ladustamiseks, väljapanekuks või kohaletoimetamiseks;
- b) ettevõtjale kuuluva kaubavaru hoiustamist üksnes ladustamiseks, väljapanekuks või kohaletoimetamiseks;
- c) ettevõtjale kuuluva kaubavaru hoiustamist üksnes selleks, et seda teisele ettevõtjale töötlemiseks anda;
- d) äritegevuse kindla koha pidamist üksnes selleks, et ettevõtjale kaupa osta või teavet koguda;
- e) äritegevuse kindla koha pidamist üksnes ettevõtja toimimiseks vajaliku muu tegevuse eesmärgil;
- f) äritegevuse kindla koha pidamist üksnes mitme punktides a–e nimetatud tegevuse jaoks,

tingimusel, et äritegevuse kindla koha tegevus või punkti f puhul selliste tegevuste kogum on ettevalmistava või abistava iseloomuga.

5. Lõiget 4 ei kohaldata ettevõtja kasutuses olevale äritegevuse kindlale kohale, kui selle ettevõtja või tihedalt seotud ettevõtja äritegevus toimub samas või teises kohas samas lepinguosalises riigis ning:

- a) seda kohta või teist kohta käsitatakse selle artikli kohaselt ettevõtja või tihedalt seotud ettevõtja püsiva tegevuskohana või

- b) ettevõtjate samas kohas toimuv äritegevus või ettevõtja või tihedalt seotud ettevõtjate kahes kohas toimuv äritegevus ei ole kogumis ettevalmistava või abistava iseloomuga,

tingimusel et ettevõtjate samas kohas toimuv äritegevus või ettevõtja või tihedalt seotud ettevõtjate kahes kohas toimuv äritegevus on ühtset majandustegevust täiendav tegevus.

6. Kui isik tegutseb lepinguosalises riigis ettevõtja nimel ning tavaliselt sõlmib lepinguid või tal on esmatähtis roll selliste lepingute sõlmimise ettevalmistamisel, mida ettevõtja tavaliselt sõlmib olulisi muudatusi tegemata, ning need lepingud on sõlmitud:

- a) ettevõtja nimel või
- b) ettevõtja omandis või kasutuses oleva vara omandi üleandmiseks või sellele varale kasutusõiguse andmiseks või
- c) teenuste osutamiseks ettevõtja poolt,

siis lõigetest 1 ja 2 olenemata, kuid arvestades lõiget 7, on ettevõtjal selles lepinguosalises riigis püsiv tegevuskoht nende tegevuste kaudu, mida see isik ettevõtja jaoks teeb; sätet ei kohaldata, kui sellise isiku tegevus piirdub lõikes 4 loetletud eesmärkidel tehtavate toimingutega (välja arvatud äritegevuse kindel koht, mille suhtes kohaldatakse lõiget 5), mis ei muuda äritegevuse kindla koha kaudu toimuvat tegevust selle sätte tähenduses püsivas tegevuskohas toimuvaks.

7. Lõiget 6 ei kohaldata, kui isik tegutseb lepinguosalises riigis teise lepinguosalise riigi ettevõtja nimel sõltumatu esindajana ning tema tegevust esimesena nimetatud lepinguosalises riigis võib käsitada tema tavapärase äritegevusena. Kui selline isik tegutseb üksnes või peamiselt ühe või mitme sellise ettevõtja nimel, kellega ta on tihedalt seotud, ei ole isik selle lõike tähenduses ühegi sellise ettevõtja sõltumatu esindaja.

8. Kui lepinguosalise riigi residendist äriühing kontrollib või teda kontrollitakse teise lepinguosalise riigi residendist äriühingu poolt või kui äriühingu tegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu või muul viisil teises lepinguosalises riigis, ei anna see alust käsitada üht äriühingut teise äriühingu püsiva tegevuskohana.

9. Selles artiklis on isik tihedalt seotud ettevõtjaga, kui toetudes kõikidele asjaoludele, on ühel kontroll teise üle või mõlemat kontrollivad samad isikud või ettevõtjad. Igal juhul on isik tihedalt seotud ettevõtjaga, kui ühel on enam kui 50-protsendiline otsene või kaudne osalus teises (või äriühingu puhul enam kui 50 protsenti äriühingu aktsiate või osade hääleõigustest ja väärtusest või osalusest äriühingu omakapitalis) või kui teisel isikul on enam kui 50-protsendiline otsene või kaudne osalus isikus ja ettevõtjas (või äriühingu puhul enam kui 50 protsenti äriühingu aktsiate või osade hääleõigustest ja väärtusest või osalusest äriühingu omakapitalis).

Artikkel 6

KINNISVARATULU

1. Tulu, sealhulgas põllumajandusest või metsandusest saadud tulu, mida lepinguosalise riigi resident saab teises lepinguosalises riigis asuvast kinnisvarast, võib maksustada see teine riik.
2. Termin *kinnisvara* määratletakse selle lepinguosalise riigi õiguse alusel, kus vara asub. Termin hõlmab igal juhul kinnisasja päraldist, eluskarja, põllumajanduses ja metsanduses kasutatavat seadet, maaomandit käsitleva seadusega sätestatud õigust, kinnisvara kasutusvaldust ning õigust saada muutuvat või kindlat tasu maavara leiukoha ja loodusvara kasutamise või kasutusõiguse eest või muud kinnisvaraga seotud õigust. Kinnisvarana ei käsitata laeva ega õhusõidukit.
3. Lõiget 1 kohaldatakse kinnisvara isiklikust kasutamisest, rendile- või üürileandmisest või muul viisil kasutamisest saadud tulule.
4. Lõikeid 1 ja 3 kohaldatakse ka ettevõtluses kasutatavast kinnisvarast saadud tulule.

Artikkel 7

ÄRIKASUM

1. Lepinguosalise riigi ettevõtja kasumi maksustab ainult see riik, välja arvatud juhul, kui ettevõtja tegeleb äritegevusega teises lepinguosalises riigis seal asutatud püsiva tegevuskoha kaudu. Kui ettevõtja tegutseb püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalises riigis, võib ettevõtja kasumi maksustada teises lepinguosalises riigis üksnes ulatuses, mida saab omistada sellele püsivale tegevuskohale.
2. Lõiget 3 arvestades käsitavad lepinguosalised riigid püsivale tegevuskohale omistatava kasumina seda kasumit, mida püsiv tegevuskoht eeldatavasti saaks, tegutsedes iseseisvalt samadel või sama laadi tingimustel samal või sama laadi tegevusalal kui teise lepinguosalise riigi ettevõtja, kelle püsiv tegevuskoht see on.
3. Püsivale tegevuskohale omistatavat kasumit arvestades võib tuludest maha arvata juhtimis- ja halduskulud ning püsiva tegevuskoha äritegevusega seotud muud kulud, sõltumata sellest, kas need tekkisid püsiva tegevuskoha riigis või mujal. Selline mahaarvamine ei ole lubatud summade osas, mida püsiv tegevuskoht maksab peakontorile või sama ettevõtja muule kontorile litsentsitasuna või muu maksena patendi või muu õiguse kasutamise eest või komisjonitasuna osutatud teenuse või juhtimise eest või intressina püsivale tegevuskohale laenatud raha eest (viimane ei kehti krediidiastutuse kohta); eelnev ei kehti tegelike kulutuste hüvitamise kohta.

Samuti ei võeta püsivale tegevuskohale omistatava kasumi arvestamisel arvesse summasid, mida püsiv tegevuskoht kohustab peakontorit või sama ettevõtja muud kontorit tasuma litsentsitasuna või muu maksena patendi või muu õiguse kasutamise eest või komisjonitasuna osutatud teenuse või juhtimise eest või intressina ettevõtja peakontorile või muule kontorile laenatud raha eest (viimane ei kehti krediidasutuse kohta); eelnev ei kehti tegelike kulutuste hüvitamise kohta.

4. Kui lepinguosalises riigis on püsivale tegevuskohale omistatavat kasumit arvestades tavaliselt jaotatud ettevõtja kogukasum ettevõtja osade vahel proportsionaalselt, ei ole lõikega 2 vastuolus lepinguosalise riigi õigus kasutada nimetatud meetodit maksustatava kasumi kindlaksmääramiseks. Jaotamise meetodi rakendamise tulemus peab olema kooskõlas selle artikli põhimõtetega.

5. Kasumit ei omistata püsivale tegevuskohale, kui ettevõtja ostab selle kaudu kaupa ainult oma tarbeks.

6. Eelmistes lõigetes käsitletud püsivale tegevuskohale omistatava kasumi arvestamiseks rakendatakse igal aastal sama meetodit, kui ei ole küllaldast põhjust seda muuta.

7. See artikkel ei mõjuta lepingu teiste artiklite kohaldamist, kui kasum hõlmab nendes teistes artiklites käsitletud tulu.

Artikkel 8

RAHVUSVAHELINE MERE- JA ÕHUVEDU

1. Lepinguosalise riigi ettevõtja kasumit laeva või õhusõiduki käitamisest rahvusvahelistes vedudes maksustab ainult see riik.

2. Lõiget 1 kohaldatakse ka kasumile, mis on saadud osalusest puulis või muud liiki ühises äritegevuses või rahvusvahelises transpordiagentuuris.

Artikkel 9

SEOTUD ETTEVÕTJAD

1. Kui

- a) lepinguosalise riigi ettevõtja otse või kaudselt osaleb teise lepinguosalise riigi ettevõtja juhtimises, kontrollib ettevõtjat või kui tal on osalus ettevõtja osa- või aktsiakapitalis või

- b) samad isikud otse või kaudselt osalevad mõlema lepinguosalise riigi ettevõtja juhtimises, kontrollivad ettevõtjaid või kui neil on osalus mõlema ettevõtja osa- või aktsiakapitalis

ning kui ettevõtjad järgivad omavahelistes äri- ja rahandussuhetes sõltumatute ettevõtjate vahel kokkulepitust erinevaid tingimusi, mille tõttu jääb ettevõtja kasum eeldatavast väiksemaks, loetakse ettevõtja kasumiks eeldatav kasum ja see maksustatakse asjakohaselt.

2. Kui lepinguosaline riik arvab oma ettevõtja kasumi hulka ja asjakohaselt maksustab tulu, mida on teises lepinguosalisel riigis maksustatud selle lepinguosalise riigi ettevõtja kasumina ja mille oleks saanud esimesena nimetatud riigi ettevõtja, kui ettevõtjad oleksid omavahelistes suhetes järginud sama laadi tingimusi nagu sõltumatud ettevõtjad, korrigeerib see teine riik kasumilt tasutavat maksusummat. Maksusummat korrigeerides arvestatakse lepingu teisi sätteid ja lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud peavad vajaduse korral teineteisega nõu.

Artikkel 10

DIVIDENDID

1. Dividendi, mida lepinguosalise riigi residendist äriühing maksab teise lepinguosalise riigi residendile, võib maksustada see teine riik.

2. Dividendi võib maksustada ka dividendi maksva äriühingu residendiriiik selle riigi seaduste kohaselt; kui dividendi saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või dividendilt võetava maksu määr ületada 5 protsenti dividendi brutosummast.

Lõiget ei kohaldata äriühingu selle kasumi maksustamisele, millest dividendi makstakse.

3. Selles artiklis käsitatakse *dividendina* tulu osalusest või muust kasumi saamise õigusest, mis ei ole võlanõue, ning teistest õigustest saadavat tulu, mida maksustatakse nagu osalusest saadud tulu selle lepinguosalise riigi seaduste kohaselt, kus kasumit jaotav äriühing on resident.

4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residendist dividendisaaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalisel riigis, mille resident dividendi maksev äriühing on, ning ta saab dividendi seoses püsiva tegevuskoha kaudu toimuva äritegevusega. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.

5. Kui lepinguosalise riigi residendist äriühing saab tulu teisest lepinguosalisest riigist, ei või see teine riik maksustada äriühingu makstavat dividendi ega jaotamata kasumit, kuigi need sisaldavad tulu, mis on tekkinud selles teises riigis; see ei kehti teise lepinguosalise riigi residendile

makstava dividendi kohta ega selliselt osaluselt makstava dividendi kohta, mis on seotud selles teises riigis asuva püsiva tegevuskohaga.

Artikkel 11

INTRESS

1. Intressi, mis tekib lepinguosalistes riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residendile, võib maksustada see teine riik.

2. Lepinguosalistes riigis tekkivat intressi võib oma seaduste kohaselt maksustada ka see riik; kui intressi saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või intressilt võetava maksu määr ületada 7,5 protsenti intressi brutosummast.

3. Lõikest 2 olenemata vabastab lepinguosaline riik seal tekkinud intressi maksust, kui intressi on makstud:

a) Eestis:

- i) Eesti valitsusele või kohaliku omavalitsuse üksusele;
- ii) Eesti Pangale;
- iii) Maaelu Arendamise Sihtasutusele;
- iv) Ettevõtluse ja Innovatsiooni Sihtasutusele;
- v) mõlema lepinguosalise riigi pädeva ametiisiku kokkuleppel muule asutusele, mis on peamiselt või täielikult Eesti valitsuse omandis;

b) Botswanas:

- i) Botswana valitsusele või selle kohaliku omavalitsuse üksusele;
- ii) Botswana keskpangale;
- iii) Botswana Investeeringimis- ja Kaubanduskojale;
- iv) Riiklikule Arengupangale;
- v) Botswana Arenguettevõttele;
- vi) mõlema lepinguosalise riigi pädeva ametiisiku kokkuleppel muule asutusele, mis on peamiselt või täielikult Botswana valitsuse omandis.

4. Selles artiklis käsitatakse *intressina* tulu võlanõudest, olenemata sellest, kas nõue on hüpoteegiga tagatud, ja sellest, kas nõue annab õiguse võlgniku kasumile, ja eelkõige tulu valitsuse võlakirjadest või muudest võlakohustustest ning nendega seotud maksetest. Termin intress ei hõlma artikli 10 kohaselt dividendina käsitatavat tulu. Hilinenud makse eest võetavat viivist selle artikli tähenduses intressina ei käsitata.

5. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residendist intressisaaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalisel riigis, kus intress tekib ja kus ta saab intressi püsiva tegevuskoha kaudu toimuva äritegevusega seotud võlanõudelt. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.

6. Intress on tekkinud lepinguosalisel riigis, kui intressi maksab selle riigi resident. Kui võlgnevus, millelt intressi makstakse, on seotud püsiva tegevuskohaga ning kui intressikulu kannab püsiv tegevuskoht, on intress tekkinud püsiva tegevuskoha lepinguosalisel riigis, olenemata sellest, kas intressi maksja on lepinguosalise riigi resident või mitte.

7. Kui intressi maksja ja intressi saaja või nende mõlema ning muu isiku erisuhte tõttu ületab võlanõude eest makstava intressi summa seda summat, milles oleksid intressi maksja ja intressi saaja kokku leppinud ilma sellise suhteta, kohaldatakse seda artiklit ainult viimati nimetatud summale. Enammakstud intress maksustatakse kummagi lepinguosalise riigi seaduste kohaselt, arvestades lepingu teisi sätteid.

Artikkel 12

LITSENTSITASU

1. Litsentsitasu, mis tekib lepinguosalisel riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residendile, võib maksustada see teine riik.

2. Lepinguosalisel riigis tekkivat litsentsitasu võib oma seaduste kohaselt maksustada ka see riik; kui litsentsitasu saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või litsentsitasult võetava maksu määr ületada:

- a) 5 protsenti tööstus-, kaubandus- või teadusseadme kasutamise või kasutamise õiguse eest makstava litsentsitasu brutosummast ning
- b) 7,5 protsenti litsentsitasu brutosummast kõigil muudel juhtudel.

3. Selles artiklis käsitatakse *litsentsitasuna* makset, mida saadakse kirjandus- või kunstiteose (sealhulgas kinofilmi) või teadustöö autoriõiguse, patendi, kaubamärgi, disaini või mudeli, plaani, salajase valemi või protsessi kasutamise või kasutamise õiguse eest või tööstusliku, kaubandusliku või teaduslase oskusteabe eest.

4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residendist litsentsitasu saaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalisel riigis, kus litsentsitasu tekib ja kus ta saab

litsentsitasu püsiva tegevuskoha kaudu toimivas äritegevuses kasutatavast õigusest või varast. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.

5. Litsentsitasu on tekkinud lepinguosalises riigis, kui litsentsitasu maksja on selle riigi resident. Kui litsentsitasu maksmise kohustus on seotud püsivas tegevuskohas toimuva äritegevusega ning litsentsitasu kulu kannab püsiv tegevuskoht, on litsentsitasu tekkinud püsiva tegevuskoha lepinguosalises riigis, olenemata sellest, kas litsentsitasu maksja on lepinguosalise riigi resident või mitte.

6. Kui litsentsitasu maksja ja litsentsitasu saaja või nende mõlema ning muu isiku erisuhte tõttu ületab eseme kasutamise, kasutamise õiguse või oskusteabe eest makstav litsentsitasu seda summat, milles oleksid litsentsitasu maksja ja litsentsitasu saaja kokku leppinud ilma sellise suhteta, kohaldatakse seda artiklit ainult viimati nimetatud summale. Enammakstud litsentsitasu maksustatakse kummagi lepinguosalise riigi seaduste kohaselt, arvestades lepingu teisi sätteid.

Artikkel 13

KASU VARA VÕÕRANDAMISEST

1. Kasu, mida lepinguosalise riigi resident saab artiklis 6 määratletud ja teises lepinguosalises riigis asuva kinnisvara võõrandamisest, võib maksustada see teine riik.

2. Kasu, mida lepinguosalise riigi resident saab sellise vallasvara võõrandamisest, mida ta kasutab teises lepinguosalises riigis püsiva tegevuskoha äritegevuses või püsiva tegevuskoha (eraldi või koos ettevõttega) võõrandamisest, võib maksustada see teine riik.

3. Kasu, mida lepinguosalise riigi ettevõtja saab laeva või õhusõiduki võõrandamisest, mida ta käitab rahvusvahelistes vedudes või sellise laeva või õhusõiduki käitamisega seotud vallasvara võõrandamisest, maksustab ainult see riik.

4. Kasu, mida lepinguosalise riigi resident saab osaluse võõrandamisest äriühingus või muu võrreldava osaluse võõrandamisest, näiteks osaluse võõrandamisest seltsingus, usaldushalduses või investeerimisfondis, võib maksustada teine lepinguosaline riik, kui osaluse väärtus tuleneb ükskõik millisel ajal 365 päeva jooksul enne võõrandamist vähemalt 50 protsendi ulatuses otseselt või kaudselt selles teises lepinguosalises riigis asuvast artiklis 6 määratletud kinnisvarast.

5. Eelmistes lõigetes käsitlemata vara võõrandamisest saadava kasu maksustab ainult lepinguosaline riik, mille resident on vara võõrandaja.

Artikkel 14

TEHNILISE TEENUSE TASU

1. Tehnilise teenuse tasu, mis tekib lepinguosalises riigis ja mida saab teise lepinguosalise riigi resident, võib maksustada see teine riik.
2. Lepinguosalises riigis tekkivat tehnilise teenuse tasu võib oma seaduste kohaselt maksustada ka see riik, arvestades artikleid 8, 16 ja 17; kui tasu saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või tehnilise teenuse tasult võetava maksu määr ületada 7,5 protsenti tasu brutosummast.
3. Selles artiklis käsitatakse *tehnilise teenuse tasuna* makset juhtimis-, tehnilise või nõustamisteenuse eest, välja arvatud juhul, kui makse on tehtud:
 - a) makse teinud isiku töötajale;
 - b) haridusasutuses või haridusasutuse nimel õpetamise eest; või
 - c) füüsiliselt isikult füüsilisele isikule osutatud teenuste eest.
4. Selle artikli lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residendist tehnilise teenuse tasu saaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalises riigis, kus tehnilise teenuse tasu tekib ja kus ta saab tehnilise teenuse tasu seoses püsiva tegevuskoha kaudu toimuva äritegevusega. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.
5. Selle artikli kohaldamisel on arvestades lõiget 6 tehnilise teenuse tasu tekkinud lepinguosalises riigis, kui tasu maksja on selle riigi resident või kui tasu maksval isikul, olenemata sellest, kas ta on lepinguosalise riigi resident või mitte, on lepinguosalises riigis püsiv tegevuskoht, millega seoses tasu maksmise kohustus tekkis, ning tasu kulu kannab püsiv tegevuskoht.
6. Selle artikli kohaldamisel ei ole tehnilise teenuse tasu tekkinud lepinguosalises riigis, kui tasu maksja on selle riigi resident ja tema äritegevus toimub teises lepinguosalises riigis või kolmandas riigis selles teises riigis või kolmandas riigis asuva püsiva tegevuskoha kaudu ning tasu kulu kannab see püsiv tegevuskoht.

Artikkel 15

TÖÖTASU

1. Lepinguosalise riigi residendi palka ja töösuhtest saadud muud tasu maksustab ainult see lepinguosaline riik, arvestades artikleid 16, 18 ja 19, kui töö ei toimu teises lepinguosalises riigis. Kui töö toimub teises lepinguosalises riigis, võib selles teises riigis teenitud tasu maksustada see teine riik.

2. Lõikest 1 olenemata maksustab lepinguosalise riigi residendi teises lepinguosalises riigis töösuhtest saadud tasu ainult esimesena nimetatud lepinguosaline riik, kui kõik järgnevad tingimused on täidetud:

- a) tasu saaja viibib teises lepinguosalises riigis kokku kuni 183 päeva majandusaastal algava või lõppeva kaheteistkümnekuulise ajavahemiku jooksul ja
- b) tasu maksab tööandja või tasu makstakse selle tööandja nimel, kes ei ole teise lepinguosalise riigi resident, ja
- c) tasu ei maksta tööandja teises lepinguosalises riigis asuva püsiva tegevuskohakaudu või selle püsiva tegevuskoha arvel.

3. Selle artikli eelmistest lõigetest olenemata võib lepinguosalise riigi ettevõtja rahvusvahelistel vedudel käitataval laeval või õhusõidukil töötamise eest saadud tasu maksustada see riik.

Artikkel 16

JUHATUSE LIIKME TASU

Juhatuse liikme tasu ja muud seda laadi maksed, mida lepinguosalise riigi resident saab teise lepinguosalise riigi residendist äriühingu juhatuse või samalaadse organi liikmena, võib maksustada see teine riik.

Artikkel 17

MEELELAHUTAJA JA SPORTLASE TULU

1. Artiklitest 7 ja 15 olenemata võib lepinguosalise riigi residendi tulu, mida ta saab teises lepinguosalises riigis meelelahutajana teatris, filmis, raadios, televisioonis või mujal esinemise eest või muusiku või sportlasena tegutsedes, maksustada see teine riik.

2. Artiklitega 7 ja 15 ei ole vastuolus, kui meelelahutaja või sportlase tulu, mis laekub tema asemel mõnele teisele isikule, maksustab lepinguosaline riik, kus meelelahutaja või sportlane tegutses.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata meelelahutaja või sportlase tulule, mille ta saab lepinguosalises riigis toimuva tegevuse eest, kui tema külastust sellesse riiki rahastatakse peamiselt ühe või mõlema lepinguosalise riigi või selle kohaliku omavalitsuse üksuse vahenditest. Sel juhul maksustab tulu ainult see lepinguosaline riik, kus meelelahutaja või sportlane on resident.

Artikkel 18

PENSION JA ANNUITEET

1. Pensioni, annuiteedi ja muud seda laadi tasu, mis tekib lepinguosalises riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residendile, võib maksustada esimesena nimetatud lepinguosaline riik.
2. Termin *annuiteet* tähendab rahas või rahalises väärtuses tehtud sissemaksete eest isiku eluajal või kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul perioodiliselt makstavat kindlaksmääratud summat.
3. Lõikest 1 olenemata maksustab riikliku skeemi alusel makstud pensioni ja muud seda laadi tasu, mis on osa lepinguosalise riigi või selle kohaliku omavalitsuse üksuse sotsiaalkindlustussüsteemist, ainult see riik.

Artikkel 19

AVALIK TEENISTUS

1. Palka ja muud tasu, mida lepinguosaline riik või selle kohaliku omavalitsuse üksus maksab isikule riigi või omavalitsusüksuse asutuses töötamise eest, maksustab ainult see riik. Sellist palka ja muud tasu maksustab ainult teine lepinguosaline riik, kui isik on töötanud selles teises riigis ja ta on selle riigi resident ning täidetud on üks järgnevatest tingimustest:
 - a) ta on selle riigi kodanik või
 - b) ta on selle riigi resident, kuid tema residentsus tuleneb ka muust asjaolust kui töötamine.
2. Lepinguosalise riigi või kohaliku omavalitsuse üksuse äritegevusega seotud töö eest saadud palgale ja muule tasule kohaldatakse artikleid 15, 16 ja 17.

Artikkel 20

ÜLIÕPILASE JA PRAKTIKANDI TULU

Lepinguosaline riik ei maksusta tema territooriumil üksnes õpingutel või praktikal viibiva üliõpilase või praktikandi ülalpidamiseks, õpinguteks või praktikaks tehtavaid väljamakseid, kui isik on teise lepinguosalise riigi resident või oli seda vahetult enne õppima või praktikale asumist ja väljamakse tehakse väljaspool õppimis- või praktikakoha lepinguosalist riiki asuvast allikast.

Artikkel 21

MUU TULU

1. Lepinguosalise riigi residendi tulu, mida lepingu eelmistes artiklites ei ole käsitletud, maksustab olenemata tulu tekkimise kohast ainult see riik.
2. Lõiget 1 ei kohaldata sellele tulule, mida lepinguosalise riigi resident saab teises lepinguosalises riigis püsiva tegevuskoha kaudu tegutsedes, kui õigused või vara, millest tulu on tekkinud, on seotud püsiva tegevuskohaga; lõiget ei kohaldata artikli 6 lõikes 2 määratletud kinnisvarast saadud tulule. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.

Artikkel 22

TOPELTMAKSUSTAMISE KÕRVALDAMINE

1. Eesti residendi puhul välditakse topeltmaksustamist Eesti seaduste kohaselt ja arvestades nendes seadustes sätestatud piirangutega (mida võidakse aeg-ajalt muuta muutmata üldpõhimõtet) järgmiselt:
 - a) kui Eesti resident saab tulu, mida selle lepingu kohaselt on maksustatud Botswanas, vabastab Eesti selle tulu maksust, võttes arvesse punkte b ja c;
 - b) kui Eesti resident saab tulu, mida artikli 10 lõike 2, artikli 11 lõike 2, artikli 12 lõike 2, artikli 14 või artikli 17 lõigete 1 ja 2 kohaselt võib maksustada Botswanas, lubab Eesti residendi tulumaksust maha arvata summa, mis võrdub Botswanas tasutud maksuga. Mahaarvatav summa ei ületa tulumaksu seda osa, mis on arvatud enne maksukohustuse vähendamist tulult, mida võib maksustada Botswanas;
 - c) kui Eesti residendi saadud tulu on lepingu kohaselt Eestis maksust vabastatud, võib Eesti sellest hoolimata residendi ülejäänud maksukoormuse arvutamisel vabastatud tulu osa arvesse võtta.
2. Botswanas kõrvaldatakse topeltmaksustamine vastavalt Botswana seadustele, mis võimaldavad Botswana maksust maha arvata väljaspool Botswanat asuvas riigis makstud maksu (mis ei mõjuta selle artikli üldpõhimõtet) järgmiselt: Botswana maksust lubatakse maha arvata Eestis maksustatavalt kasumilt või tulult Eesti seaduste alusel ja kooskõlas käesoleva lepinguga

otse või mahaarvamise teel tasutav maks. Mahaarvatav summa ei ületa sellelt tulult Botswana maksuseaduste alusel tasutavat Botswana maksu summat.

Artikkel 23

VÕRDNE KOHTLEMINE

1. Lepinguosaline riik maksustab teise lepinguosalise riigi kodanikku ja kohaldab talle maksustamisega kaasnevaid nõudeid samamoodi nagu oma kodanikule samadel asjaoludel.
2. Lepinguosalise riigi ettevõtja teises lepinguosalises riigis asuvat püsivat tegevuskohta maksustatakse samadel alustel kui teise lepinguosalise riigi samal tegevusalal tegutsevat ettevõtjat.
3. Lepinguosalise riigi ettevõtjat, mida kontrollib otse või kaudselt teise lepinguosalise riigi resident või milles teise lepinguosalise riigi residendil on otsene või kaudne osalus, ei maksustata kõrgemalt ega esitata talle maksustamisega seotud lisanõudeid võrreldes sama lepinguosalise riigi samalaadse ettevõtjaga.
4. Lepinguosalise riigi ettevõtja võib maksustatavat kasumit arvestades sellest maha arvata teise lepinguosalise riigi residendile makstud intressi, litsentsitasu, tehnilise teenuse tasu ja muu väljamakse samadel alustel nagu oma riigi residendile tehtud makse korral; sätet ei kohaldata artikli 9 lõikes 1, artikli 11 lõikes 7, artikli 12 lõikes 6 ega artikli 14 lõikes 6 nimetatud juhtudel.
5. Seda artiklit ei tõlgendata kui lepinguosalise riigi kohustust võimaldada teise lepinguosalise riigi residendile tema perekonnaseisu või perekondlike kohustuste tõttu samasugust maksusoodustust, -vabastust või -vähendust, mida ta võimaldab oma residendile.
6. Seda artiklit kohaldatakse olenemata artiklist 2 kõigile maksudele.

Artikkel 24

VASTASTIKUSE KOKKULEPPE MENETLUS

1. Kui isik arvab, et lepinguosalise riigi tegevus põhjustab või võib põhjustada tema sellist maksustamist, mis ei ole lepinguga kooskõlas, võib ta lepinguosaliste riikide õigusaktidest sõltumata esitada kaebuse kummagi lepinguosalise riigi pädevale ametiisikule. Kaebus tuleb esitada kolme aasta jooksul alates päevast, mil teatati lepingut rikkuvat maksustamist põhjustavast tegevusest.
2. Kui kaebus on pädeva ametiisiku arvates õigustatud ja ta ei leia rahuldavat lahendust, püüab ametiisik kaebuse lahendada vastastikusel kokkuleppel teise lepinguosalise riigi pädeva

ametiisikuga, järgides põhimõtet, et lepingut rikkuvat maksustamist tuleb vältida. Kokkuleppe täidetakse lepinguosaliste riikide õigusaktides ettenähtud ajapiirangut kohaldamata.

3. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud püüavad lepingu tõlgendamisel ja kohaldamisel tekkivad küsimused lahendada vastastikusel kokkuleppel. Topeltmaksustamise vältimiseks võivad nad teineteisega nõu pidada ka lepingus käsitlemata juhtudel.

4. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud võivad eelmistes lõigetes käsitletud kokkuleppele jõudmiseks suhelda teineteisega vahetult.

5. Kui

- a) isik on lõike 1 kohaselt esitanud lepinguosalise riigi pädevale ametiisikule kaebuse ühe või mõlema lepinguosalise riigi tegevuse kohta, mis põhjustas maksustamist, mis ei olnud lepinguga kooskõlas, ja
- b) pädevad ametiisikud ei suuda lõike 2 alusel kokkuleppele jõuda kahe aasta jooksul alates kogu nõutud teabe mõlemale pädevale ametiisikule esitamise kuupäevast,

esitatakse lahendamata küsimused isiku nõudmisel vahekohtule. Lahendamata küsimusi ei esitata vahekohtule, kui samas asjas on ühes neist riikidest olemas kohtu- või kohtueelse vaidlusorgani otsus. Vahekohtu otsus on siduv mõlemale lepinguosalisele riigile ja see täidetakse nende lepinguosaliste riikide õigusaktides ettenähtud ajapiirangut kohaldamata, välja arvatud juhul, kui asjasse otseselt puutuv isik ei nõustu vahekohtu otsuse rakendamiseks sõlmitud vastastikuse kokkuleppega. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud lepivad selle lõike kohaldamise viisi kokku vastastikuse kokkuleppe menetluse käigus.

Artikkel 25

TEABEVAHETUS

1. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud vahetavad lepingu täitmiseks või riigisiseste õigusaktide kohaldamiseks eeldatavalt asjakohast teavet lepinguosalisel riigis või selle kohaliku omavalitsuse üksuses kehtestatud maksude kohta tingimusel, et maksustamine ei ole lepinguga vastuolus. Artiklid 1 ja 2 teabevahetust ei piira.

2. Lepinguosaline riik käsitab lõike 1 alusel saadud teavet salajasena samamoodi nagu oma õigusaktide alusel saadud teavet ning avaldab seda üksnes isikule ja ametiasutusele (sealhulgas kohtud ja haldusasutused), kes lõikes 1 nimetatud makse määrab, kogub või sisse nõuab või maksudega seotud kaebusi lahendab või eeltoodu üle järelevalvet teostab. Selline isik või ametiasutus kasutab teavet ainult eelloetletud eesmärkidel. Teavet võib avaldada avalikul

kohtuistungil või kohtuotsuses. Eelnevast olenemata võib lepinguosaline riik saadud teavet kasutada teistel eesmärkidel, kui seda lubavad mõlema lepinguosalise riigi õigusaktid ja teavet edastava lepinguosalise riigi pädev ametiisik annab selleks nõusoleku.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei tõlgendata lepinguosalise riigi kohustusena:

- a) rakendada haldusabinõusid, mis on vastuolus lepinguosaliste riikide seaduste ja halduspraktikaga;
- b) anda teavet, mis ei ole lepinguosaliste riikide seaduste alusel või tavapärasel haldusmenetluses kättesaadav;
- c) anda teavet, mis sisaldab äri-, tööstus- või ametisadaladust või käsitleb kaubavahetust, või teavet, mille avaldamine on vastuolus avaliku korraga.

4. Kui lepinguosaline riik on selle artikli kohaselt taotlenud teavet, siis teine lepinguosaline riik võtab teabe saamiseks meetmeid ka juhul, kui see teine riik ei vaja sellist maksualast teavet enda tarbeks. Eelmises lauses sätestatud kohustus on piiratud lõikega 3, kuid seda piirangut ei või ühelgi juhul tõlgendada kui lepinguosalise riigi õigust keelduda teabe andmisest ainult riigisisese huvi puudumise tõttu.

5. Lõiget 3 ei tõlgendata lepinguosalise riigi võimalusena keelduda teabe andmisest ainult seetõttu, et teabe valdaja on krediitiasutus, muu finantsasutus, esindajakonto omanik, esindaja või usaldusisik või teave puudutab osalust isikus.

Artikkel 26 **ABI MAKSUDE SISSENÕUDMISEL**

1. Lepinguosaliselised riigid abistavad teineteist maksunõuete täitmisele pööramisel. Artiklid 1 ja 2 abi osutamist ei piira. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud võivad selle artikli kohaldamise korras omavahel kokku leppida.

2. Selles artiklis tähendab *maksunõue* lepinguosalise riigi või kohaliku omavalitsuse üksuse kehtestatud maksukohustuse summat, tingimusel et maksustamine ei ole vastuolus lepingu ega muu dokumendiga, mille pooled on lepinguosaliselised riigid, samuti selle summaga seotud intressi ja trahvi ning maksu kogumise või võlgniku vara säilitamise kulusid.

3. Kui lepinguosalise riigi maksunõue on selle riigi seaduste kohaselt täitmisele pööratav ja maksukohustuslane ei saa sel ajal selle riigi seaduste kohaselt maksunõude täitmisele pööramist ära hoida, võtab teise lepinguosalise riigi pädev ametiisik esimesena nimetatud riigi pädeva ametiisiku taotlusel maksunõude täitmisele pööramise üle. Teine lepinguosaline riik kogub

maksunõude summa kooskõlas oma maksude sundsissenõudmist ja kogumist käsitlevate seadustega, nagu oleks tegu tema enda maksunõudega.

4. Kui lepinguosaline riik võib maksunõude täitmisele pööramise tagamiseks oma õiguse kohaselt rakendada võlgniku vara säilitamise abinõusid, võtab teise lepinguosalise riigi pädev ametiisik esimesena nimetatud riigi pädeva ametiisiku taotlusel maksunõude üle, et rakendada võlgniku vara säilitamise abinõusid. Teine lepinguosaline riik rakendab maksukohustuslase vara säilitamise abinõusid kooskõlas oma seadustega, nagu oleks tegu tema enda maksunõudega, isegi kui nende abinõude rakendamise ajal ei ole maksunõue esimesena nimetatud lepinguosalisel riigil täitmisele pööratav või on maksukohustuslasel õigus ära hoida selle täitmine.

5. Kui lepinguosaline riik on lõigetes 3 ja 4 nimetatud eesmärkidel maksunõude üle võtnud, ei kohaldata neist lõigetest olenemata selles riigis selle nõude suhtes ajapiiranguid ega eeliseid, mida kohaldatakse maksunõude suhtes selle riigi seaduste kohaselt. Lisaks ei ole lõigete 3 ja 4 eesmärgil ülevõetud maksunõudel lepinguosalisel riigil eelist, mis on sellel maksunõudel teise lepinguosalise riigi seaduste kohaselt.

6. Lepinguosalise riigi maksunõude olemasolu, selle kehtivuse ja summa üle peetavaid vaidlusi ei menetleta teise lepinguosalise riigi kohus ega haldusasutuses.

7. Kui lepinguosalise riigi lõike 3 või 4 kohase taotluse esitamise ja teise lepinguosalise riigi poolt summa kogumise ja selle esimesena nimetatud riigile ülekandmise vahelisel ajal maksunõue lakkab olemast, siis:

- a) lõikes 3 nimetatud taotluse korral esimesena nimetatud riigi maksunõue, mis on selle riigi seaduste kohaselt täitmisele pööratav ja mille täitmisele pööramist maksukohustuslane ei saa sellel ajal selle riigi seaduste kohaselt ära hoida, või
- b) lõikes 4 nimetatud taotluse korral esimesena nimetatud riigi maksunõue, mille suhtes see riik võib oma seaduste kohaselt rakendada maksukohustuslase vara säilitamise abinõusid, et tagada selle täitmine,

teatab esimesena nimetatud riigi pädev ametiisik sellest viivitamata teise riigi pädevale ametiisikule ja teise riigi valikul esimesena nimetatud riik kas peatab oma taotluse või võtab selle tagasi.

8. Seda artiklit ei tõlgendata lepinguosalise riigi kohustusena:

- a) rakendada haldusabinõusid, mis on vastuolus lepinguosaliste riikide seaduste ja halduspraktikaga;
- b) rakendada abinõusid, mis on vastuolus avaliku korraga;

- c) osutada abi, kui teine lepinguosaline riik ei ole võtnud kõiki oma seaduste ja halduspraktikaga võimaldatud asjakohaseid kogumis- või säilitamismeetmeid;
- d) osutada abi juhul, kui see tekitaks sellele riigile halduskoormust, mis on ilmselgelt ebaproportsionaalne teise lepinguosalise riigi saadava kasuga.

Artikkel 27

DIPLOMAATILISE ESINDUSE JA KONSULAARASUTUSE TÖÖTAJA

Lepingut ei kohaldata diplomaatilise esinduse ega konsulaarasutuse töötaja rahalistele soodustustele, mis on ette nähtud rahvusvahelise õiguse üldtunnustatud normide ja erikokkulepete alusel.

Artikkel 28

ÕIGUS SOODUSTUSTELE

Olenemata lepingu teistest sätetest, ei anta lepingus tulu suhtes ettenähtud soodustust, kui kõikide asjaolude põhjal on mõistlik järeldada, et soodustuse saamine oli otseselt või kaudselt selle soodustuse saamiseni viinud tehingu üks peamistest eesmärkidest; see ei kehti juhul, kui nendel asjaoludel soodustuse andmine vastab lepingu asjakohaste sätete eesmärgile.

Artikkel 29

JÕUSTUMINE

1. Lepinguosalised riigid edastavad teineteisele teate lepingu jõustumiseks vajaliku riigisiseses õiguses ettenähtud menetluse lõpetamise kohta. Leping jõustub hilisema teate kuupäeval.

2. Lepingut kohaldatakse:

- a) Eestis lepingu jõustumisele järgneva aasta 1. jaanuaril või pärast seda;
- a) Botswanas lepingu jõustumisele järgneva aasta 1. juulil või pärast seda.

Artikkel 30

LEPINGU LÕPETAMINE

1. Leping on jõus tähtajatult. Lepinguosaline riik võib lepingu lõpetada, teatades sellest diplomaatiliste kanalite kaudu kirjalikult teisele lepinguosalisele riigile hiljemalt kalendriaasta 30. juunil pärast viie aasta möödumist lepingu jõustumise kuupäevast.
2. Sel juhul lõpetatakse lepingu kohaldamine:
 - a) Eestis teate edastamisele järgneva aasta 1. jaanuaril või pärast seda;
 - b) Botswanas teate edastamisele järgneva aasta 1. juulil või pärast seda.

SELLE KINNITUSEKS on volitatud isikud lepingule alla kirjutanud.

KOOSTATUD [kuupäev] 202..... [koht] kahes eksemplaris inglise keeles.

EESTI VABARIIGI NIMEL

BOTSWANA VABARIIGI NIMEL

PROTOKOLL

Eesti Vabariigi ja Botswana Vabariigi vahelise tulumaksudega topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise ja maksupettuste tõkestamise lepingu (edaspidi *leping*) allakirjutamisel on Eesti Vabariik ja Botswana Vabariik kokku leppinud järgmises, mis moodustab lepingu lahutamatu osa.

I. Lepingu artikli 4 puhul:

Lepinguosalises riigis asutatud investeerimisfondi käsitatakse selle lepinguosalise riigi residendina ning talle tehtud väljamaksete saajana.

Artikli 4 lõike 1 tähenduses on *investeerimisfond*:

a) Eestis investeerimisfondide seaduse alusel ühisteks investeeringuteks moodustatud vara kogum (lepinguline fond) või selleks asutatud äriühing;

b) Botswanas ettevõtte, mis on moodustatud investeerimisettevõtete seaduse alusel.

SELLE KINNITUSEKS on volitatud isikud protokollile alla kirjutanud.

KOOSTATUD [kuupäev] 202..... [koht] kahes eksemplaris inglise keeles.

EESTI VABARIIGI NIMEL

BOTSWANA VABARIIGI NIMEL